

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สถานีตำรวจภูธรฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยพันตำรวจเอก ก. (ตำแหน่ง) ผู้อุทธรณ์ ได้มีหมายเรียกพยานเอกสาร ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และหนังสือที่ ตช ๐๐๒๐(ชม).๔(๑๓)/๒๒๒๓ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารตามหมายเรียกพยานเอกสาร คือ เอกสารทั้งหมดที่ ร้อยตำรวจตรี จ. ได้นำไปยื่นร้องเรียนต่อสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ (ต้นฉบับ) เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานสำคัญประกอบการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริง

สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือ ที่ ชม ๐๐๑๐/๓๑๗๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากมีความจำเป็นต้องคุ้มครองและปกปิดข้อมูลของสมาชิก (ผู้ร้อง) แต่เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินคดี จึงส่งสำเนาเอกสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลายมือชื่อผู้ร้องทุกซ์ จำนวน ๕ คน ที่แจ้งว่าได้รับความเสียหายจากการถูกปลอมแปลงเอกสาร ซึ่งลายมือชื่อลำดับที่ ๕ ๘ ๙ ๑๓ และ ๑๔ เป็นรายชื่อปรากฏแนบท้ายหนังสือร้องเรียนของสมาชิกที่เข้าร่วมลงชื่อเพื่อขอให้ตรวจสอบการกักเงินสหกรณ์ที่ไม่คิดดอกเบี้ย

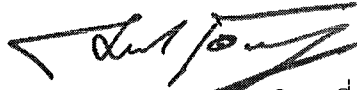
ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้หรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือถึงสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ในนามสถานีตำรวจภูธรฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ขอข้อมูลข่าวสารตามหมายเรียกพยานเอกสาร คือ เอกสารทั้งหมดที่ ร้อยตำรวจตรี จ. ได้นำไปยื่นร้องเรียนต่อสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ (ต้นฉบับ) เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานสำคัญประกอบการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงตามคำกล่าวหาดังกล่าว เห็นว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๑ (๑) บัญญัติให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิได้รับทราบ และเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ความหมายของคำว่าบุคคล ตามมาตรานี้เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ในหมวด ๓ ซึ่งใช้ชื่อหมวดว่า “หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชน

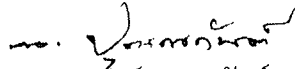
คำสั่ง ที่ สค ๔๖/๒๕๖๕

ชาวไทย” ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ทรงสิทธิตามมาตรา ๔๑ นี้หมายถึงเฉพาะบุคคลหรือนิติบุคคล เอกชนเท่านั้น ไม่รวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งสามารถใช้อำนาจดำเนินการต่าง ๆ ตามกฎหมายได้ด้วย ตนเอง ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้สิทธิในการ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐเป็นของบุคคลเอกชน ดังความในมาตรา ๑๑ ว่า “...บุคคลใด ขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ และคำขอของผู้ที่นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่ อาจเข้าใจได้ตามสมควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอ...” นอกจากนี้เหตุผลที่ระบุในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐอันเป็นสิ่งจำเป็น ในระบอบประชาธิปไตย กฎหมายฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐ มิได้มุ่งหมายให้สิทธิแก่หน่วยงาน ของรัฐในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐด้วยกัน ด้วยเหตุว่าการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันนั้น ย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผน และธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในกรณีตามอุทธรณ์นี้ หน่วยงาน ของรัฐสามารถใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ขอ ข้อมูลข่าวสารในฐานะหน่วยงานของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐ จึงมีอาจใช้สิทธิตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ไม่มีอำนาจตาม กฎหมายที่จะรับไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายออก จากสารบบอุทธรณ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา)

หัวหน้าคณะที่ ๔

(นายนิรวิชช์ ปุณณกันต์)

กรรมการ

พลตำรวจโท
(วรารุช ทวีชัยการ)

กรรมการ

(นายมานะ วีระอาชากุล)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์